

Siipirikot

Ei kai kaikki ollut ihan kohdallaan.
On joskus niin pettävää jää.
Mitä tapahtui, mä tuskin tietää saan.
Ei kaikkea silmämme nää.

Valokuvassa arkku, ja poikanen samettipuvussaan.
Kesäpäivä ja kirkonkellot.
Poika tuijotti pöytäliinaa,
pappi puhui - niin paljon piinaa...

Kuin siipirikot joskus maailmaan,
me eksyneinä jäämme kulkemaan.
Ja ystäviä, voimaa tarvitaan,
ne harsot monet yhteen kutomaan.

Joskus haaveet kaatuu ihan yllättäin,
mut anteeksi antamaan vaan,
joutuu jokainen joka eteenpäin
saa elämän kuljettamaan.

Valokuvassa arkku, ja poikanen samettipuvussaan.
Kirkas taivas ja kirkonkellot.
Voiko vihainen olla sille,
joka pantu on mullan alle?

Kuin siipirikot joskus maailmaan,
me eksyneinä jäämme kulkemaan.
Ja ystäviä, voimaa tarvitaan,
ne säröt peillin kiinni sulkemaan.

Kuin siipirikot joskus maailmaan,
me eksyneinä jäämme kulkemaan.
Ja ystäviä, voimaa tarvitaan,
ne harsot monet yhteen kutomaan

Kuin siipirikot joskus maailmaan,
me eksyneinä jäämme kulkemaan.
Ja ystäviä, voimaa tarvitaan,
ne harsot monet kiinni sulkemaan.

Kuin siipirikot...